

Rapport

Datum: 10 augustus 2001
Rapportnummer: 2001/242

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat USZO-Zoetermeer;

1. in de beslissing van 21 december 2000 op zijn bezwaarschrift van 29 juni 2000 niet heeft verklaard of het al dan niet juist was die beslissing aan te houden in verband met de behandeling van het bezwaar dat hij bij zijn ex-werkgever had gemaakt tegen het hem verleende ontslag;
2. zijn ex-werkgever per brief van 4 september 2000 heeft geïnformeerd over de stand van zaken in de behandeling van zijn bij USZO ingediende bezwaarschrift;
3. zijn ex-werkgever kopieën van de aan USZO gerichte brieven van zijn advocaat van 16 mei en 3 augustus 2000 heeft verstrekt.

Beoordeling

I. Inleiding

1. Verzoeker is naar aanleiding van het hem met ingang van 11 mei 2000 verleende ontslag betrokken geraakt in diverse bezwaarprocedures. Het betrof de behandeling van de bij zijn ex-werkgever ingediende bezwaarschriften tegen de beoordeling van zijn functioneren en het ontslagbesluit, alsmede zijn bij USZO-Zoetermeer ingediende bezwaarschrift tegen de beslissing van 18 mei 2000 tot afwijzing van zijn aanvraag om toekenning van een wachtgeld.

De wijze waarop USZO-Zoetermeer te werk is gegaan bij de afdoening van zijn bezwaarschrift van 29 juni 2000 gaf verzoeker aanleiding zich tot de Nationale ombudsman te wenden.

II. Met betrekking tot het aanhouden van de beslissing door USZO-Zoetermeer

1. Gelet op de termijn van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) voor het nemen van een beslissing op een bezwaarschrift (zes weken), en in aanmerking genomen de verdaging van de beslissing met vier weken alsmede de opschorting van de termijn voor de periode van 11 juli tot 3 augustus 2000 (in verband met het motiveren van het bezwaarschrift), had USZO op het bezwaarschrift van 29 juni 2000 uiterlijk op 3 oktober 2000 moeten beslissen (zie Achtergrond, onder 1.). De beslissing is gedagtekend 21 december 2000, zodat de uiterste termijn voor het nemen van die beslissing met ruim elf weken is overschreden.

USZO-Zoetermeer wees ter verklaring van die overschrijding op de aan verzoekers advocaat per brief van 9 augustus 2000 gedane mededeling, dat de beslissing zou worden

aangehouden tot er definitieve duidelijkheid kon worden gegeven omtrent de beëindiging van de arbeidsverhouding. Dit in verband met de nog lopende bezwaarprocedure tegen het ontslagbesluit.

2. Verzoeker klaagt erover dat USZO hem in de beslissing van 21 december 2000 niet heeft verklaard of de beslissing van 9 augustus 2000 wel juist was. Verzoeker en zijn raadsman hebben USZO in de periode van 9 augustus tot 21 december 2000 meer dan eens gewezen op de voor het nemen van een beslissing uiterste termijn, en meegedeeld dat het niet zinvol werd geacht de uitkomst van de kwestie met de ex-werkgever af te wachten. Verzoeker benadrukte in zijn brief aan USZO van 8 december 2000 nog eens niet te kunnen instemmen met een verlenging van de behandelingstermijn.

3. Gelet op de termijnbepaling van artikel 7:10 Awb, in het bijzonder het vierde lid, was een verder uitstel van de behandeling na het verstrijken van de wettelijke termijn alleen mogelijk in en na overleg met verzoeker (zie Achtergrond, onder 1.). Dat is niet gebeurd.

Mede gelet op de hiervoor, onder 2.2. bedoelde rappels was USZO verzoeker een nadere toelichting verschuldigd met betrekking tot de beweegredenen voor de bij brief van 9 augustus 2000 kenbaar gemaakte beslissing om de behandeling van het betreffende bezwaarschrift aan te houden. Ook dat is niet gebeurd.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III. Met betrekking tot de door USZO aan de ex-werkgever verstrekte informatie.

1. Het tweede en derde klachtonderdeel betreft het feit dat USZO-Zoetermeer verzoekers ex-werkgever informatie heeft gegeven die betrekking heeft op zaken die de verhouding tussen verzoeker en USZO-Zoetermeer betreffen en dus de ex-werkgever als derde, niet zijnde een belanghebbende, niet aangaat.

Het gaat ten eerste om de brief van 4 september 2000, waarmee USZO de ex-werkgever op diens verzoek heeft ingelicht over de hoogte en duur van het wachtgeld dat verzoeker zou kunnen krijgen indien de ex-werkgever terug zou komen op zijn verklaring dat verzoekers ontslag aan eigen schuld of toedoen was te wijten.

Die brief staat echter op gespannen voet met de bepalingen met betrekking tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de uitkeringsgerechtigde.

2. Ingevolge artikel 2:5 Awb is een medewerker van USZO-Zoetermeer verplicht tot geheimhouding van die gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of kan vermoeden, tenzij enig wettelijk voorschrift hem tot het verstrekken van informatie verplicht. Een aanvraag om toekenning van een uitkering is uit de aard der zaak een vertrouwelijke aangelegenheid die in beginsel slechts de aanvrager, i.c. verzoeker, en de instantie die de beslissing dient te nemen, i.c. USZO-Zoetermeer, aangaat.

In het kader van de beoordeling van een aanvraag om een ontslaguitkering kan het nodig zijn dat bij een derde, zoals een ex-werkgever, informatie moet worden ingewonnen en dat in verband daarmee aan die derde informatie moet worden verstrekt. Met een dergelijke actie moet het daarmee beoogde doel, te weten het verkrijgen van de voor een zorgvuldige beslissing benodigde gegevens, zijn gediend. Daarvan was in dit geval geen sprake. Immers, de door USZO aan de werkgever verstrekte informatie over de hoogte en duur van een eventuele uitkering was voor de afdoening van het door verzoeker bij USZO ingediende bezwaarschrift van geen belang.

Gelet op de bepalingen van de Wet Persoonsregistraties en het daarop berustende Privacyreglement van USZO BV met betrekking tot het verstrekken van gegevens aan derden (zie Achtergrond, onder 2.en 3.) heeft USZO-Zoetermeer verzoekers ex-werkgever ten onrechte een opgave gedaan van verzoekers eventuele wachtgeldaanpakken.

Daaraan kan niet afdoen dat de ex-werkgever naar aanleiding van de bij brief van 4 september 2000 verstrekte gegevens mogelijk had kunnen komen tot een andere, zodanige motivering van het ontslagbesluit dat verzoeker daaraan eventueel wel een aanspraak op een wachtgeld zou kunnen ontleenen. Indien USZO van mening was dat verzoekers belang was gediend met het verstrekken van de door de ex-werkgever verlangde gegevens, had op grond van artikel 7, onder d, van het Privacy reglement verzoeker daarvoor om toestemming moeten worden gevraagd. Dat is echter niet gebeurd.

3. Gelet op het voorgaande, was het evenmin juist dat USZO-Zoetermeer zonder meer de brieven van verzoekers advocaat van 16 mei en 3 augustus 2000 in kopie aan de ex-werkgever heeft verstrekt. Immers, ook deze brieven betreffen de bezwaarprocedure die USZO en verzoeker(s advocaat) aangaat. Het valt niet in te zien in welk opzicht verzoekers ex-werkgever met betrekking tot deze kwestie als belanghebbende kon worden aangemerkt. USZO had verzoekers advocaat dan ook om zijn instemming moeten vragen voor het verstrekken van een kopie van zijn brieven aan de ex-werkgever.

De onderzochte gedraging is ook op dit punt niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van USZO-Zoetermeer, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, is gegrond.

Onderzoek

Op 5 januari 2001 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer F. te Zoetermeer, met een klacht over een gedraging van USZO-Zoetermeer.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd USZO-Zoetermeer verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd USZO-Zoetermeer een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

USZO-Zoetermeer gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeker diende bij USZO-Zoetermeer een aanvraagformulier, gedagtekend op 18 februari 2000, in tot toekenning van een ontslaguitkering met ingang van 11 mei 2000. Hij vermeldde op dat formulier onder meer, dat hij tegen het ontslagbesluit van zijn ex-werkgever, de Belastingdienst, een bezwaarschrift had ingediend. De ex-werkgever vermeldde op het door hem in te vullen deel van de aanvraag, dat de reden van het ontslag was gelegen in verzoekers ongeschiktheid voor de door hem vervulde functie, en als oorzaak de eigen schuld of toedoen van verzoeker.
2. USZO-Zoetermeer stelde verzoeker per brief van 2 mei 2000 in de gelegenheid om zijn zienswijze te geven met betrekking tot de mededeling van zijn ex-werkgever dat zijn ontslag was te wijten aan zijn eigen schuld of toedoen.
3. Verzoekers advocaat deelde USZO-Zoetermeer per brief van 16 mei 2000 onder meer mee, dat verzoeker blijkens de ontslagbeschikking eervol ontslag op grond van ongeschiktheid of onbekwaamheid was verleend, en dat daarin de verwijzing naar eigen schuld of toedoen niet voorkomt. Tevens stelde verzoekers advocaat, dat het ontslag was gebaseerd op slechte beoordelingen en dat het tegen de laatste beoordeling gemaakte bezwaar nog in behandeling was, evenals het tegen de ontslagbeschikking ingediende bezwaarschrift. In verband hiermee gaf hij zijn zienswijze op de volgens hem laakbare beweegredenen van de ex-werkgever voor de door verzoeker bestreden beslissingen, en

de ernstige gevolgen daarvan voor verzoekers gezondheid.

4. Bij beschikking van 18 mei 2000, verzonden op 23 mei 2000, wees USZO-Zoetermeer, namens de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, verzoekers aanvraag om toekenning van een wachtgeld af op grond van de overweging dat het ontslag aan eigen schuld of toedoen was te wijten.

5. Verzoekers advocaat maakte bij brief aan USZO-Zoetermeer van 29 juni 2000 verzonden (per fax en per post) bezwaar tegen de beslissing van 18 mei 2000, met het verzoek om een termijn te bepalen voor een nadere aanvulling van de gronden van het bezwaar. Naar aanleiding van dit bezwaarschrift, verleende USZO-Zoetermeer verzoekers advocaat per op 11 juli 2000 verzonden brief twee weken uitstel, met de mededeling dat de termijn van afhandeling van het bezwaar was opgeschort tot de dag van ontvangst van de gronden van het bezwaar. Naar aanleiding van een bericht van verzoekers advocaat van 20 juli 2000 verleende USZO-Zoetermeer hem per brief van 27 juli 2000 nader uitstel tot uiterlijk 8 augustus 2000.

Verzoekers advocaat deed USZO-Zoetermeer per brief van 3 augustus 2000 onder meer opgave van de volgende gronden van het bezwaar:

“2. De enige reden waarom USZO de aanvraag om toekenning van een wachtgeld kan hebben afgewezen is gelegen in het aanvraagformulier voor zoveel daar onder vraag 2, in te vullen door de werkgever, werd aangekruist dat sprake was van eigen schuld of toedoen.

Daar heeft zo begrijp ik, (de ex-werkgever; N.o.) inmiddels spijt van.

Van eigen schuld of toedoen is ook in het geheel geen sprake.

3. (...)

4. De reden waarom op dit moment met de (ex-werkgever; N.o.) overleg plaats vindt over, alsnog, een oplossing is mede gelegen in het feit dat aan de zijde van (verzoeker; N.o.) sedert enige jaren sprake is van een “burn-out”.

Ik verwijs opnieuw naar mijn reactie van 16 mei waarin u kunt lezen dat (verzoeker; N.o.) bijna 36 jaar aan één stuk bij de (ex-werkgever; N.o.) heeft gewerkt, dat pas in een laat stadium sprake is geweest van een slechte of misschien beter gezegd: minder goede beoordelingen die mede het gevolg kunnen zijn geweest van absolute vermoeidheidsverschijnselen aan de zijde van (verzoeker; N.o.) en die uiteindelijk tot een ontslag hebben geleid met veel bitterheid aan zowel de zijde van de (ex-werkgever; N.o.) als aan de zijde van (verzoeker; N.o.).”

6. USZO-Zoetermeer informeerde verzoekers advocaat per brief van 9 augustus 2000 over onder meer het volgende:

“Naar aanleiding van uw (...) brief, en met name het door u onder de punten 2 en

4 gestelde, hebben wij contact opgenomen met de (ex-werkgever; N.o.). Hieruit is gebleken dat er nog geen uitspraak is gedaan betreffende het bezwaar tegen de ontslagbeschikking. Gezien de inhoud van het bezwaar en het dossier van betrokkene, hebben wij besloten om de uitkomst van de onderhandelingen tussen u en de (ex-werkgever; N.o.) af te wachten, alvorens wij een beslissing op het bezwaar nemen. Wij verzoeken u ons omtrent genoemde uitkomst nader te informeren.

Na ontvangst van genoemde informatie zullen wij zo spoedig mogelijk een beslissing nemen op uw bij USZO-Zoetermeer ingediende bezwaar, dan wel een datum voor een hoorzitting plannen.”

7. Verzoekers advocaat verzocht USZO-Zoetermeer per brief van 29 augustus 2000 over te gaan tot het nemen van een beslissing op verzoekers aanvraag om een uitkering, omdat hij het niet langer zinvol achtte de onderhandelingen met verzoekers ex-werkgever af te wachten.

8. Verzoekers ex-werkgever wendde zich per brief van 1 september 2000 tot USZO-Zoetermeer met het volgende verzoek:

“...Naar aanleiding van ons telefonisch onderhoud verzoek ik u mij te berichten of (verzoeker; N.o.) recht krijgt op een wachtgelduitkering indien het hoofd (...) zou besluiten dat het ontslag van (verzoeker; N.o.), bij nader inzien, niet aan eigen schuld of toedoen is te wijten. (...) Indien mogelijk ontvang ik van u graag een voorwaardelijke toekenningsbeslissing.

Tevens verzoek ik u mij te berichten of het mogelijk is (verzoeker; N.o.) te ontheffen van zijn sollicitatieplicht...”

9. USZO-Zoetermeer informeerde verzoekers ex-werkgever per brief van 4 september 2000 over de hoogte en duur van verzoekers wachtgeld in het geval dat zou worden besloten dat verzoekers ontslag bij nader inzien niet aan eigen schuld of toedoen was te wijten, met de mededeling dat een ontheffing van de sollicitatieplicht in dit geval niet mogelijk was.

10. Verzoeker deelde USZO-Zoetermeer per brief van 27 oktober 2000 mee, dat voortaan alle correspondentie met betrekking tot zijn bezwaarschrift tot nader bericht naar zijn huisadres diende te worden gezonden. Tevens wees hij er op, dat ingevolge de Algemene wet bestuursrecht op zijn bezwaarschrift vóór 4 oktober 2000 had moeten zijn beslist.

11. USZO-Zoetermeer deelde verzoeker per brief van 9 november 2000 onder meer het volgende mee:

“Gezien de stand van zaken in (de bezwaarprocedure bij de ex-werkgever; N.o.) en uw brief van 27 oktober 2000 (...) gaan wij over tot afhandeling van uw bezwaar. Op grond van artikel 7:10, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is de termijn van afhandeling van uw bezwaarschrift van 9 augustus 2000 tot 30 oktober 2000 opgeschort.

Wanneer kunt u de beslissing verwachten?

Gezien de termijnen, gesteld in de Awb, proberen wij vóór 9 december 2000 de beslissing te sturen. Wanneer u uw bezwaar mondeling wilt toelichten, zal de behandeling ongeveer 4 weken langer duren. Zolang uw bezwaarschrift in behandeling is blijft de beslissing waartegen u bezwaar maakt van kracht.”

12. USZO-Zoetermeer informeerde verzoeker per brief van 4 december 2000 als volgt:

“...Naar aanleiding van het namens u ingediende bezwaarschrift, vragen wij uw aandacht voor het volgende.

Teneinde tot een zorgvuldige afhandeling van genoemd bezwaarschrift te kunnen komen, is het van belang dat wij uw voormalig werkgever in de gelegenheid stellen te reageren op hetgeen in de brieven van (uw advocaat; N.o.) van 16 mei en 3 augustus 2000 is gesteld, alsmede hetgeen door u tijdens de telefonische hoorzitting d.d. 30 november 2000 is gesteld. Wij hebben uw voormalig werkgever verzocht binnen 14 dagen na heden inhoudelijk te reageren. Na ontvangst van de gevraagde reactie zal zo spoedig mogelijk op uw bezwaar worden beslist. Een afschrift van de reactie van uw voormalig werkgever zal u worden toegezonden.

Voor de vertraging in de afhandeling van uw bezwaar bieden wij u hierbij onze verontschuldiging aan.”

13. Verzoeker schreef USZO-Zoetermeer in zijn brief van 8 december 2000, onder meer het volgende:

“Volgens de bepalingen van de Algemene wet bestuursrecht (hierna te noemen Awb) ben ik “belanghebbende” en niet de (ex-werkgever; N.o.). Aan de (ex-werkgever; N.o.) kan derhalve geen recht worden toegekend om inhoudelijk te reageren op hetgeen in de brieven van (de advocaat; N.o.) van 16 mei en 3 augustus 2000 en op hetgeen door mij tijdens de telefonische hoorzitting d.d. 30 november 2000 is gesteld.

Het bezwaarschrift, welke u in behandeling hebt, is gericht tegen een beslissing van USZO.

Het past derhalve niet om derden, in casu (de ex-werkgever; N.o.) van vertrouwelijke informatie te voorzien.

(...)

Zoals ik reeds bij mijn brief van 27 oktober 2000 en tijdens de hoorzitting heb opgemerkt, had u gelet op de door de Awb gestelde termijnen vóór 4 oktober 2000 een beslissing op het bezwaarschrift dienen te nemen. Daarbij is rekening gehouden met een opschorting van de termijn van afhandeling van 11 juli t/m 3 augustus 2000 (18 werkdagen) en een maximale verdaging van de beslissing van vier weken. De in uw brief van 9 november 2000 genoemde opschorting van 9 augustus 2000 tot 30 oktober 2000 is derhalve niet correct. Ondanks die verkeerde termijn deelt u voorts in uw brief mee dat u probeert vóór 9 december 2000 de beslissing te sturen. U en ik waren het er inmiddels over eens dat een tweede termijn van vier weken, zoals gesteld in de brief, niet aan de orde is. Wellicht ten overvloede deel ik u dan ook mede dat ik als indiener van het bezwaarschrift niet instem met verder uitstel. Nogmaals wil ik u erop wijzen dat de onderhandelingen met de (ex-werkgever; N.o.) over een eventueel compromis geen resultaat hebben opgeleverd. Ik houd u aan uw tijdens de hoorzitting gedane toezegging dat u zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk in december 2000 op het bezwaarschrift zult beslissen.

14. USZO-Zoetermeer informeerde verzoeker per brief van 21 december 2000 over de beslissing op zijn bezwaarschrift, onder aanbieding van verontschuldigen voor de vertraging in de behandeling.

Met betrekking tot de beslissing om verzoekers bezwaar ongegrond te verklaren is onder meer het volgende overwogen:

“Bij brief van 2 mei 2000 bent u, gezien het bovenstaande, verzocht uw zienswijze betreffende uw ontslag aan USZO kenbaar te maken, waarop bij brief van 16 mei 2000 door (uw advocaat; N.o.) is gereageerd.

Teneinde te kunnen voldoen aan de Algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder de zorgvuldige voorbereiding, hebben wij de (ex-werkgever; N.o.) in de gelegenheid gesteld om te reageren op het door u en (uw advocaat; N.o.) gestelde.

Slechts op deze manier is het, gezien het gestelde in de voorgelegde stukken, voor USZO redelijkerwijs mogelijk om een standpunt in te nemen waarbij rekening is gehouden met zowel de visie van uw ex-werkgever, als uzelf.

Hierin verwijzen wij u ook naar artikel 5, vierde lid onder c, van het RWB'59 (Rijkswachtgeldbesluit 1959; N.o.), waarin het volgende is vastgesteld:

Geen recht op wachtgeld heeft de betrokkene bedoeld in artikel 2, eerste lid, onderdeel g (ontslag wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door betrokkene in vaste

dienst beklede ambt, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken), indien Onze Minister, gehoord Onze Minister, hoofd van het daarbij betrokken departement van algemeen bestuur, van oordeel is dat het ontslag aan eigen schuld of toedoen is te wijten.

Nu is gebleken dat het hoofd van het hierbij betrokken departement in de primaire beslisfase niet is gehoord, hebben wij dit gebrek hersteld door dit alsnog in de bezwaarfase te doen.”

15. Verzoeker deelde USZO-Zoetermeer per brief van 27 december 2000 onder meer het volgende mee:

“Met referte aan mijn brief van 8 december 2000 merk ik op dat u zich niet heeft gehouden aan de in artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht gestelde termijn. Uw beslissing, welke is gedagtekend 21 december 2000 werd op zaterdag 23 december jl. per niet-aangetekende post bezorgd. Afgezien van het feit dat het niet van tact getuigt om op kerstzaterdag een afwijzende beschikking te laten bezorgen, was u bovendien ruim twee en een halve maand te laat.

Omdat er geen gegronde redenen zijn voor de vertraging in de afhandeling, deel ik hierbij mede dat ik de door u in uw beslissing daarvoor aangeboden verontschuldiging niet accepteer.”

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker is weergegeven in de klachtsamenvatting onder Klacht.

C. Standpunt USZO-Zoetermeer

USZO-Zoetermeer deelde in reactie op de klacht en de in verband daarmee gestelde vragen op 24 april 2001 onder meer het volgende mee.

“Met onze brief van 9 augustus 2000 hebben wij de gemachtigde van (verzoeker; N.o.) op de hoogte gesteld van het feit dat, gezien de lopende procedure bij de gewezen werkgever, wij de uitkomst van de onderhandelingen zouden afwachten alvorens de beslissing op het bezwaarschrift te nemen. Wij hebben daarbij verzocht om ons omtrent de uitkomst nader te informeren. Op basis van de brief van (verzoeker; N.o.) van 27 oktober 2000 en de stand van zaken in genoemde procedure is toen besloten om het bezwaarschrift niet langer meer aan te houden en over te gaan tot afhandeling van het bezwaar.

(Verzoeker; N.o.) is door zijn gewezen werkgever ontslagen wegens onbekwaamheid of ongeschiktheid voor de door hem beklede functie, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken (artikel 98, eerste lid sub g. van het Algemeen Rijksambtenarenreglement). Wil een betrokkene op basis van dit ontslagartikel recht op

een wachtgeld krachtens het Rijkswachtgeldbesluit 1959 hebben, dan dient vast te staan dat het ontslag niet aan eigen schuld of toedoen van de betrokkene is te wijten. Om een dergelijk (onafhankelijk) oordeel te kunnen vormen is het noodzakelijk dat er, zowel bij de betrokkene als bij de gewezen werkgever, een hoor en wederhoor plaatsvindt. Dat is dan ook de reden dat er een informatie-uitwisseling heeft plaatsgevonden.”

D. Reactie verzoeker

Verzoeker liet bij brief van 15 juni 2001 onder meer het volgende weten:

"Als reactie op de brief d.d. 24 april 2001 van USZO aan u wil ik nogmaals benadrukken dat mijn raadsman op 29 augustus 2000 aan (USZO; N.o.) heeft verzocht binnen de daarvoor door de Awb gestelde termijnen te beslissen en tevens bij haar heeft aangedrongen op besluitvorming."

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht (Wet van 4 juni 1992, Stb. 315; Awb)

Artikel 1:2, eerste lid:

"1. Onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken."

Artikel 2:5:

"1. Een ieder die is betrokken bij de uitvoering van de taak van een bestuursorgaan en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding van die gegevens behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot mededeling verplicht of uit zijn taak de noodzaak tot mededeling voortvloeit.

2. Het eerste lid is mede van toepassing op instellingen en daartoe behorende of daarvoor werkzame personen die door een bestuursorgaan worden betrokken bij de uitvoering van zijn taak, en op instellingen en daartoe behorende of daarvoor werkzame personen die een bij of krachtens de wet toegekende taak uitoefenen."

Artikel 3:2:

"Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen."

Artikel 7:10

“1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift.

2. De termijn wordt opgeschort met ingang van de dag waarop de indiener is verzocht een verzuim als bedoeld in artikel 6:6 te herstellen, tot de dag waarop het verzuim is hersteld of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen.

Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan.

4. Verder uitstel is mogelijk voor zover de indiener van het bezwaarschrift daarmee instemt en andere belanghebbenden daardoor niet in hun belangen kunnen worden geschaad of ermee instemmen.”

2. Wet Persoonsregistraties (Wet van 28 december 1988, Stb. 665)

Paragraaf 5. Persoonsregistraties op het gebied van de overheid en het onderwijs, de gezondheidszorg en de maatschappelijke dienstverlening

Artikel 17:

"Deze paragraaf is van toepassing op persoonsregistraties van:

- a. het Rijk, provincies, gemeenten en andere openbare lichamen met inbegrip van de daaronder ressorterende diensten, instellingen en bedrijven;
- b. bij algemene maatregel van bestuur aangewezen instellingen die met de uitvoering van publiekrechtelijke zaken zijn belast;
- c. bij algemene maatregel van bestuur aangewezen instellingen en voorzieningen voor onderwijs, gezondheidszorg en maatschappelijke dienstverlening."

Artikel 19, eerste lid:

"Voor een persoonsregistratie als bedoeld in artikel 17, wordt een reglement vastgesteld."

Artikel 20, tweede lid, aanhef en onder e en f:

"Het reglement bevat in elk geval een duidelijke regeling van de volgende voorwerpen:

- e. de categorieën van personen of instanties, waaraan gegevens uit de registratie worden verstrekt;
- f. de soorten van gegevens die aan de onder e bedoelde personen of instanties worden verstrekt."

3. Privacyreglement USZO-Cliëntenregistratie (Besluit van de directie van de Stichting Uitvoeringinstelling Sociale Zekerheid voor Overheid en onderwijs van 3 april 1996)

“ (De directie van (...) (USZO),

in aanmerking nemende dat

- USZO ten behoeve van de uitvoering van de uitkerings- en pensioenregelingen waarmee zij is belast een cliëntenregistratie, bestaande uit een verzekerdenregistratie en een betalingsadministratie, voert die moet worden aangemerkt als een persoonsregistratie in de zin van de Wet Persoonsregistraties,

- de Wet Persoonsregistraties vereist dat ten aanzien van de cliëntenregistratie een reglement wordt gemaakt, waarin de doelstelling en hoofdlijnen van het gebruik en beheer van de registratie worden aangegeven;

besluit het onderstaande privacyreglement vast te stellen.

Artikel 1 Doelstelling van de registratie

De USZO-clieutenregistratie heeft ten doel:

Het systematisch verzamelen, registreren en beheren van cliëntgegevens ten behoeve van de vastlegging van aanspraken op uitkeringen en pensioenen, de afhandeling van aanvragen om toekenning van uitkeringen en pensioenen en de uitbetaling van uitkeringen en pensioenen.

(...)

Artikel 2 Geregistreerden

De USZO-clieutenregistratie bevat uitsluitend gegevens over personen, die aanspraak op recht hebben op een uitkering of pensioen ingevolge een uitkerings- of pensioenregeling die krachtens wettelijk voorschrift dan wel krachtens door haar gesloten overeenkomst door USZO wordt uitgevoerd.

(...)

Artikel 6 Gebruik van gegevens

De in de registratie opgenomen gegevens worden uitsluitend gebruikt voor de in artikel 1 opgenomen doelstelling.

Artikel 7 Verstrekking van gegevens aan derden

Uit de registratie worden uitsluitend gegevens verstekt aan:

- a. organen bedoeld in de Organisatiewet sociale verzekeringen (...),
- b. andere organen dan bedoeld onder a. waaraan USZO, dan wel de instantie in opdracht van wie USZO een uitkerings- of pensioenregeling uitvoert, op grond van enig wettelijke voorschrift verplicht of bevoegd is gegevens te verstrekken,
- c. de instantie in opdracht van wie USZO een uitkerings- of pensioenregeling uitvoert, voor zover het geregistreerden betreft die aan de desbetreffende regeling aanspraak of recht op uitkering of pensioen ontleent,
- d. derden, indien de geregistreerde schriftelijk heeft verklaard met de verstrekking in te stemmen..."

4. Rijkswachtgeldbesluit 1959 (Besluit van 3 augustus 1959, Stb. 319)

Ingevolge het Rijkswachtgeldbesluit kan aan de ambtenaar aan wie eervol ontslag uit zijn betrekking is verleend onder de in het besluit genoemde voorwaarden een ontslaguitkering (wachtgeld) worden verleend. De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkrelaties is belast met de uitvoering van dit besluit. Namens de Minister worden de uitkeringen verzorgd door de vestiging van USZO BV (voorheen: de Stichting USZO) te Zoetermeer.